

La col·lecció discogràfica de la Fonoteca de Música Tradicional Catalana: 10 volums

Josep Crivillé i Bargalló / Ramon Vilar i Herms

rvilar@gencat.net / fonotecamtra.cultura@gencat.net

Fonoteca de Música Tradicional Catalana

Amb l'edició del volum 3 de la sèrie 2 que porta per títol *El flabiolaire Josep Verdaguer i Portet "Roviretes"*, la [col·lecció discogràfica](#) de la Fonoteca de Música Tradicional Catalana (FMTC) ha arribat al desè volum. Arribar a aquest nombre d'edicions té la seva importància no tant pel nombre d'exemplars que, segons com, pot semblar petit, sinó pel que significa de consolidació d'un projecte; pel tipus de repertori que s'hi ofereix i pel volum de recerca que comporten (i han comportat) aquestes edicions.

El projecte de l'edició sonora de materials provinents de la tradició oral es va veure clar des de l'inici de la FMTC. Calia un programa de difusió dels materials de la recerca etnomusicològica que s'anaven aplegant, conservant i catalogant en el nostre Fons Documental des de 1987, any d'inici de la FMTC. Calia tornar a la societat, de manera elaborada i amb els estudis pertinents, la documentació que tan generosament havíem rebut de

tots els informants. Els inicis no foren fàcils però sí engrescadors. Era el primer segell discogràfic que es feia a la Generalitat de Catalunya. En no haver-hi precedents calgué una gran dosi de fe i de bona voluntat per a desenvolupar el projecte des del punt de vista institucional. Finalment, el 10 de desembre de 1990 el segell discogràfic de la FMTC entrava a formar part del Registre d'Empreses Fonogràfiques de la Generalitat de Catalunya amb el número 115.

Però, què havíem d'editar? Per a qui? I de quina manera? El material aplegat en el fons sonor de la FMTC és complex i diversificat. A voltes fragmentari, com si fossin unes restes arqueològiques, i a voltes documents complets, perquè a la memòria dels informants han romàs vius fins el moment de l'enregistrament. Però a més de l'estat de conservació o d'integritat dels materials a causa de l'oralitat, hi ha l'amplitud de temàtiques que s'ofereixen, les quals presenten totes el seu interès.

Així doncs, responant a la primera pregunta, vam decidir organitzar la col·lecció discogràfica en cinc sèries diferents de manera que hi poguessin ser representats tots els interessos dels materials aplegats:

Sèrie 1: Documents testimonials - Recerca directa.

- Música de tradició oral a Catalunya (vol.1).
- Cançons i tonades tradicionals de la comarca d'Osona (vol.2).

Sèrie 2: Temes monogràfics.

- Cançons d'infantesa (vol.1).
- El ball de bastons (vol.2).
- El flabiolaire Josep Verdaguer i Portet "Roviretes" (vol.3).

Sèrie 3: Festes tradicionals.

- Valls: sons i músiques de festa (vol.1).
- Les festes de Santa Tecla de Tarragona (vol.2).

Sèrie 4: Documents recuperats.

- Les llibertats d'orgue del cicle de Nadal (vol.1).
- Música per a gralla d'autors vuitcentistes (vol.2)

Sèrie 5: Mostres de música tradicional.

- Grallers de Vilafranca - Colla de Mar (vol.1).

No es tracta d'explicar aquí el contingut de cadascuna de les sèries, això ja es troba en articles especialitzats i opuscles de propaganda. Sí, en canvi, cal remarcar la complexitat de les edicions el procés de les quals va des de la recerca de materials en el seu lloc d'origen, el seu inventari i classificació a la FMTC, la masterització, l'estudi que ha d'acompanyar els fonogrames editats, l'edició sonora (el CD pròpiament dit) i gràfica (el llibret i l'estoig), la presentació al públic i fins qüestions derivades de la seva difusió.

El volum de recerca, d'hores d'enregistrament i d'estudi que aquests 10 CDs han generat és remarcable. Es tracta d'oferir al públic interessat, i especialment a l'estudiós d'aquestes temàtiques, el màxim d'informació que permet un producte d'aquestes característiques. També s'ha tingut cura del disseny material de la col·lecció: diferents colors i ombres identificatives de cada sèrie, fons de portades extretes de gravats tèxtils catalans, fotografies adients, gràfics... Tot el conjunt ha

tingut un reconeixement públic notable expressat en el comentari que Peter Crowe feia a *The ESEM Informant (Butlletín of the European Seminar in Ethnomusicology, 1995)*: "We have here another CD from the Barcelona Fonoteca which shows great seriousness in its presentation. (...)The archival extent of the documentation (in the booklet) is a lesson to those companies which fly-in and fly-out with DAT recorders, not caring enough on what the documents mean. The physical problem of presenting an adequate booklet is here solved. (...)We have here a new form of publication for ethnomusicological analyses. (...)The Catalans set a very good example".

La Fonoteca de Música Tradicional Catalana es pot considerar com una empresa col·lectiva car no podria desenvolupar les seves activitats sense la col·laboració dels informants i les seves informacions orals, els equips de recerca que aporten el seu treball de camp i els tècnics que elaboren la documentació. És per tot això, doncs, que cal felicitar-se per la fita assolida dels 10 primers volums discogràfics editats.

Article publicat el març de 2005.